

МОЛОДІЙ КОМУНАР

Орган Кіровоградського обласного комітету КДР

Виходить з 5 грудня 1939 р.

Вівторок, 1 лютого 1983 року

№ 14 (3210).

Ціна 2 коп.

**Робочій
хвилині-суворий
лік!**

ДІЄВІСТЬ

Громадський штаб огляду «Робочій хвилині — суворий лік» повідомляють
ЧЛЕНИ ШТАБУ «КП» «ЗАВОДУ «ЧЕРВОНА ЗІРКА»:

У матеріалі «Не в ладах з дисципліною» (номер газети за 20 січня ц. р.) начальник штабу «КП» заводу «Червона зірка» Анатолій Чернявський розповів, зокрема, що в ході чергового рейду після початку зміни було виявлено факти запізнень робітників на роботу. Сигнали було направлено начальникам цехів.

До порушників вжито заходів морального й матеріального впливу. За запізнень на роботу на десять хвилин комірника М. Чепуренко попереджено, слюсаря-складальника В. Губанова оголошено догану, слюсаря-інструментальника М. Ізюрова позбавлено десяти процентів премії за місяць (йому також оголошено догану). Покарано й інших порушників трудової дисципліни.

Розпорядження начальників цехів доведено до відома кожного працівника виробничих підрозділів.

КОМСОМОЛЕЦЬ! УСПІХ СПРАВИ ВИЗНАЧАЄ ОРГАНІЗОВАНІСТЬ І ДИСЦИПЛІНА!

ТРЕТІЙ РІК ІРИНА РОМАНОВСЬКА ПРАЦЮЄ ІНЖЕНЕРОМ - ПРОГРАМІСТОМ ВІДДІЛУ СИСТЕМИ УПРАВЛІННЯ ВИРОБНИЦТВОМ НА ГОЛОВНОМУ ПІДПРИЄМСТВІ ВИРОБНИЧОГО ОБ'ЄДНАННЯ «ДРУКМАШ». ВОНА ЗАРЕКОМЕНДУВАЛА СЕБЕ ГРАМОТНИМ СПЕЦІАЛІСТОМ, АКТИВНИМ УЧАСНИКОМ ГРОМАДСЬКОГО ЖИТТЯ КОЛЕКТИВУ. ІРИНА ДОБРОСОВІСНО, ТВОРЧО ВИКОНУЄ ОВОВ'ЯЗКИ ЧЛЕНА КОМІТЕТУ КОМСОМОЛУ.

Фото В. ГРИБА.

МАЙСТЕР ЧАСУ

Мені пощастило на настановника. Він — мій багачко, почесний залізничник Василь Денисович Міркунов. Скажу, що він не тільки «Майстер — золоті руки», а й майстер часу. Адже скрізь і завжди, здається, стурбований тільки однією думкою — як зекономити бодай одну хвилину, зекономити, щоб використати її для діла.

...Не вистачає запасних частин. У якому колективі не стикаються з цією проблемою? Як часто це стає причиною простоїв. Бракує запасних частин і ремонтникам тепловозів. Нерідко трапляється так, що вони с, але для локалізації інших марок. Як тут бути? Кожен ремонтник знає: без допомоги слюсаря-експериментальника не обійтися. Його обов'язок — уміти все. І бачко, без перебільшення, все аміє робити — від найпростішої деталі до складного верстата.

Так, на його рахунок не один верстат, виготовлений власноручно, в тому числі мініатюрні, настільні. Ось, приміром, токарно-гвинторізний. Зовні він дещо схожий на заводський (батько його «завважував»), але за змістом — це «небо і земля». На ньому можна виконувати найрізноманітніші і найскладніші операції, до того ж швидше і з більшою точністю. Він напівавтоматичний. Над цим верстатом, що не має собі аналогів, батько працював чотири місяці (здебільшого в неробочий час), щоб економити потім дорогі цінні

хвилини. До речі, чимало робіт на цьому верстаті він виконує вдесять і більше разів швидше, ніж раніше без нього.

Потребу в такій новинці викликали незручності, пов'язані з ремонтом манометрів. Така ж історія створення й іншого, зуборізного верстата, теж мініатюрного. А скільки в нашій майстерні унікальних, я б сказав пристроїв, інструментів, виготовлених моїм батьком!

Працювати поруч із таким напарником не тільки приємно. Поруч із ним працювати погано взагалі не можна. Хочеться й самому творити. У нас навіть виникло своєрідне сімейне змагання за кращу пропозицію, спрямовану на поліпшення праці, підвищення її продуктивності. Ось деякі з них, втілені в металі. Розточувальні штанги для обробки на фрезерному верстаті великогабаритних неправильної форми деталей, які обробити на токарному верстаті неможливо. Одну з них виготовив батько, іншу — я.

Нам, слюсарям-експериментальникам, не доводять денних, місячних чи річних завдань. Замовлення надходять завжди стихійно, коли у інших ремонтників виникають ускладнення. А їх більш ніж досить і вирішувати їх слід завжди швидко, бо люди чекають, цілі бригади. Вони навіть не здогадуються, скільки часу на це потрібно. Просто знають: Василь Денисович Міркунов зовікати не буде, кожна секунда у нього — на облік.

К. МІРКУНОВ,
слюсар-експериментальник локомотивного депо.

МІНУЛОГО року колектив нашого вагонного депо добився непоганих виробничих показників. За підсумками соціалістичного змагання на честь 60-річчя утворення СРСР він удостоєний перехідного Червоного прапора Міністерства шляхів сполучення та ЦК галузевої профспілки. Погортаючи записки на обласну Дошку пошани.

За честь робітничу

Але чи маємо ми підстави для самозаспокоєння?

На листопадовому (1982 року) Пленумі ЦК Кіровоградського обласного комітету залізничників було піддано різкій критиці за те, що, отримуючи від держави дедалі більше коштів, вони все-таки не забезпечують зростаючих потреб у перевезеннях народногосподарських вантажів. Указано й на конкретні причини цього. Особливо наголошено на потребі зміцнення трудової дисципліни. Про необхідність зміцнення трудової дисципліни йшлося й на III пленумі ЦК профспілки робітників залізничного транспорту і транспортно-господарства, який відбувся в грудні 1982 року. Там було наведено факти, що примусили кожного з нас замислитися. Та й хіба можна бути байдужим, коли дізнаєшся, що через невиконання адміністративної та прогули щоденно 21 тисяча залізничників (у межах країни) не займається своїм ділом? Це означає, що понад двадцять таких підприємств, як наше, фактично не діють.

Питання про трудову дисципліну минулого міся-

ця було обговорено і в нашому колективі — на партійних та профспілкових зборах. Комунисти і безпартійні називали прогульників, осуджували їхні вчинки, вимагали вживати щодо них рішучих заходів. Лідарям не місце серед нас — у цьому працівники депо одностайні.

Так, ми повинні боротися за кожного. Вигнати лідаря — справа не важ-

ка. Але мусимо рахуватися і з дефіцитом кадрів (іх, до речі, бракує в нашому колективі). І все ж, незважаючи на ці обставини, члени місцевого комітету профспілки на останньому засіданні дали згоду на звільнення з роботи слюсаря складального цеху А. І. Михальченка. Він був звільнений за прогульництво. Невже його попереджали, але він серйозно не сприймав цього. Вважав: побалакають і нічого не зроблять. І ось — звільнили з роботи.

Цей випадок — суворе застереження іншим, хто недобросовісно ставиться до праці. А такі, на жаль, у нас є. Народні дозорці в ході рейдів часто виявляють випадки марнотратства робочого часу.

Отже, проблем у нас вистачає. Вважаємо, що, розв'язуючи їх, ми завжди повинні пам'ятати: боротьба з лідарями — це боротьба за честь робітничого класу, за примноження його славних традицій.

М. ЗЕЛЕНСЬКИЙ,
голова місцевого профспілки вагонного депо.

«ПРОЖЕКТОРИСТИ» ДРІМАЮТЬ

ЗАМІСТЬ КОМЕНТАРЯ

Громадський штаб огляду «Робочій хвилині — суворий лік» ознайомив із думками про робочий час і трудову дисципліну представників Помічницького вагонного й локомотивного депо.

Два колективи. Працюють вони в сусідстві. Але якщо вагонники — переможці соціалістичного змагання, то у локомотивників, насамперед ремонтників, не все гаразд з виконанням виробничих завдань, низька якість ремонту. Не в ладах тут і з трудовою дисципліною.

За даними відділу кадрів локомотивного депо, позаминулого року ремонтники втратили 73 людодні, а минулого — 83. Адміністрація, партійна і профспілкорова організації цього підприємства, так само як і вагонного, після листопадового Пленуму ЦК КПРС поклали рішучу боротьбу за встановлення належного порядку. Останнім часом там звільнено з роботи десятків прогульників, котрих, до речі, було заслухано на робітничих зборах. Серед них — молоді виробничники М. Єремчук, Є. Амброс, В. Дроган. На порушників накладено стягнення. Молодих помічників машиністів М. Сидельського та О. Малиоту було тимчасово переведено в ремонтники. Все це дало деякі позитивні наслідки.

Але, на жаль, упевненої відповіді на запитання чи сталися зміни на краще, в комітеті комсомолу локомотивного депо (секретар Дмитро Когодовський) дати не зміг. Та й звідки знати? Порожня вітрина «Комсомольського прожектора», яку інколи заповнюють, правда не «прожектористи», а члени місцевого профспілки (за словами голови місцевого профспілки, мабуть, коментарів не потребує).

...У вузловому комітеті, який користується правами райкому «тихо життя», секретар Віталій Шманов — на екзаменційній сесії, заступник Микола Луцкович — у відпустці. Довго довелось чекати під замкнутими дверима, поки прийшла член комітету — завідувача сектором обліку А. Глушкова.

— Ходила в першій по протоколи зборів, — пояснила Алла. — Це вже щось нове. А може, система, стиль роботи вузлового комітету — ходити в першій і випрошувати протоколи? Коли ж тоді займатися безпосередніми обов'язками? От вам і марнотратство часу....

Чи слід дивуватися після всього цього, що проблемами робочого часу, трудової дисципліни, за вирішення яких рішуче взялися помічницькі залізничники, вузлова комсомольська організація не займається?

Громадський штаб огляду «Робочій хвилині — суворий лік».

У ЦЕХОВИХ КОМСОМОЛЬСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЯХ СВІТЛОВИДСЬКОГО ЗАВОДУ ЧИСТИХ МЕТАЛІВ ІМЕНІ 50-РІЧЧЯ СРСР ІДЕ ГРОМАДСЬКО-ПОЛІТИЧНА АТЕСТАЦІЯ УЧАСНИКІВ ЛЕНІНСЬКОГО ЗАЛІКУ «РІШЕННЯ XXVI З'ІЗДУ КПРС — У ЖИТТЯ!»

Точки прикладання сил

ЛЕНІНСЬКИЙ ЗАЛІК

Якщо перекласти висновки атестаційної комісії цеху № 2 на звичну мову шкільних оцінок, то переважна більшість учасників складала залік на «добре» й «відмінно». І особливо високою була «успішність» на «уроках праці».

У цеху дільниці товарів народного споживання 32 комсомольці. Дівчата виготовляють сонячні батареї, призначені для живлення транзисторних радіоприймачів, — продукцію, яка має підвищений попит у споживачів.

У цеху працює один із краєвих комсомольсько-молодіжних колективів заводу, його очолюють бригадир Людмила Болдоська і групкомсорт Люба Мірошніченко. Колектив — ініціатор заводського змагання «ХІХ з'їзду ВЛКСМ — 19 ударних декад!», переможець змагання на честь 60-річчя утворення СРСР. Сьогодні він носить почесне звання «Імени 60-річчя СРСР». Одну робочу зміну цехової бригади працює на заготовках сировини та матеріалів.

Про це й говорила групкомсорт Л. Мірошніченко, відповідаючи на запитання членів атестаційної комісії.

Тетяна Третяченко розповіла про стан ідейно-теоретичної підготовки юнаків і дівчат, випущених ленинської теоретичної спадщини, матеріалів партії та уряду. Адаже Тетяна — заступник пропагандиста комсомольської економічної школи, у якій вивчається курс «Технічний прогрес та економіка». Вона добре знає, як хто навчається і як відвідує заняття.

Ось перед комісією І. Шолошенко, хороший робітник, кваліфікований апаратник. Коли на заводі почали будувати овочесховище, Іван одним із перших став працювати там. Відзнаки про нього як будівельника — найкращі. Та атестація не закінчилася похвальними словами. Слова просять товаришів, задають запитання. Виявляється за час проведення на будівництві, хлопець якось відійшов від комсомольської роботи, навіть полізаняття про-

пустив. От і цікавилися друзі, чому він підводив колектив. Комсомольці вміло використали громадсько-політичну атестацію, щоб допомогти хлопцеві, пробудити в ньому інтерес до громадського життя. Прикро було Іванові за себе, за свою неорганізованість і пасивність. Та знайшов у собі сили, запевнив: таких непорозумінь більше не буде. Всі комсомольські доручення виконуватиме добросовісно. Що ж, йому можна вірити, адже це — слово робітника.

Атестацію комсомольців і неспівкової молоді цеху закінчено. Але комісія не розходиться. Настав час прийняти залік у члена атестаційної комісії — секретаря комсомольського бюро цеху Ірини Волкової.

Перший рік вона комсоргом. Та її організаторські здібності, зміни працювати з людьми вже очевидні, робота в цеху поживилася. Налагоджено політнавчання молоді, на комсомольських зборах нема байдужих — порушуються важливі питання. Іра разом з членами бюро розробила умови цехового змагання серед молоді на звання «Кращий по професії» на 1983 рік. Її особистий комплексний план наступного етапу Ленинського заліку «Рішення XXVI з'їзду КПРС — у життя!» комісія визнала обгрунтованим, конкретним. Без відриву від виробництва комсорг закінчила технікум, у вільний час охоче займається спортом — вона член збірної заводу з волейболу, ударник комуністичної праці.

Атестаційна комісія, до якої входили начальник цеху В. О. Кириченко, секретар партбюро І. І. Суліма, голова цехової профспілки О. І. Марченко та член парткому заводу В. П. Доценко, схвалила ініціативу комсомольців цеху № 2 — завершити річну програму до дня народження комсомолу, здавати всю продукцію з першого пред'явлення.

С. ТИШКО,
старший технолог заводу чистих металів.

МІСЯЧНИК ОБОРОННО-МАСОВОЇ РОБОТИ

ПРИЧЕТНИЙ КОЖЕН

Багато цікавих масових заходів відбудеться в дні місячника оборонно-масової роботи в колективі хліборобів нашого господарства. Передусім ведеться широка пропагандистська робота. З допризовниками, наприклад, зустрівся делегат ІХ з'їзду ДТСААФ, секретар парткому колективу В. І. Крижанівський, він розповів їм про ленинські заповіді про захист соціалістичної Вітчизни.

А в сільській бібліотеці проходять голосні читки літератури військово-пат-

ріотичної тематики. З учнями культармії провели бесіди про подвиги наших односельців Героїв Радянського Союзу Л. Д. Червоний і Д. О. Яремчука.

Людно нині в стрілецькому тирі. Тут на вогневий рубіж вийшли майбутні значівці ГПО всіх вікових груп, школярі.

О. БАРСЬКИЙ,
голова первинної організації ДТСААФ колективу імені Шевченка Ульяновського району.

ЗУСТРІЧ З ЖУРНАЛІСТАМИ

В суботу в обкомі Компартії України відбулася зустріч з керівниками засобів масової інформації і пропаганди області, штатними і позаштатними кореспондентами цент-

ральних та республіканських газет, телебачення і радіо.

Перший секретар обкому партії М. Г. Самілик проінформував журналістів про підсумки роботи

за 1982 рік, завдання, які вирішує обласна партійна організація в світлі вимог листопадового (1982 р.) Пленуму ЦК КПРС, пологів і висновків, викладених у виступах Генерального секретаря ЦК КПРС товариша Ю. В. Андропова, зупинився на питаннях

дальшого підвищення організаторської ролі засобів масової інформації і пропаганди.

М. Г. Самілик, другий секретар обкому партії Л. Ф. Кібець, секретарі обкому В. К. Дримченко, А. І. Погребняк відповіли на запитання журналістів.

ДО 40-РІЧЧЯ СТАЛІНГРАДСЬКОЇ БИТВИ

ДНІ НАШИХ НАДІЙ

З ЩОДЕННИКА ФРОНТОВИКА

2 лютого 1943 року радянські війська завершили ліквідацію великого угруповання німецько-фашистських військ, оточеного в районі Сталінграда.

РІК 1943-Й 1 ЛЮТОГО

Розгорілась артилерійська скоромовка. Весь передній край затягло клубами диму. Протизник не витримав, і пішли колони полонених. Городні опудала, — інакше не назвеш цих вояк. Голови закутані в ковдри, ганчір'я.

Наближаємось до переднього краю. Зима білим покривалом застелила рани землі. Дороги занесло снігом. Звернувши убік — одразу забуксуєш. Поступово утворилась довга вервечка автомашин.

Намагаючись зігрітись, біжу з головою колони, щоб разом побачити і взнати, чому не рухаємось. Бачу — стоїть автомашини що загрузла в снігу. В кабіні, упершись головою в лобове скло, вже астиг задрімалий молодий лейтенант. До машини підійшов, кульгаючи, з палицею в руці підполковник. Він різко шарпнув дверцята кабінки.

— Ану, вилазь! Я тебе провчу, як треба колону вести!

Сонний офіцер миттю вискочив з кабінки.

— Саша? Ти?

У підполковника з рук випала палиця. Обнявши молодшого лейтенанта, він став його цілувати.

— Синочок! Сашко!

І знову обійми.

— Віріс. Невдоволи батька наздоженеш...

Син скинувся, подав батькові палицю.

— Трохи зачепило, нижче коліна, — сказав підполковник. — Ось і ходи з палицею. Легше з нею.

Бійці наче набрались натхнення від зустрічі їхнього командира з батьком, стали розширяти шлях енергійніше...

2 ЛЮТОГО

Радіє серце. Яку грандіозну битву ми виграли! Вчора ввечері дали останні залпи. Через деякий час сповістили: німці капітулювали. Бійці обнімалися, поздоровляли один одного з перемогою. Виник мітинг. Говорили коротко. Та й що говорити? Все відбувалось на наших очах. Двісті вогненних днів і ночей стояв Сталінград! І вистояв! Тут кожну мить гинули солдати. Вмирали заради цієї перемоги — вмирали заради життя. Ми добре знали: здати Сталінград страшніше, ніж віддати ворогові бойовий прапор. Відмінні фрази «Захисник Сталінграда», мабуть, стали синонімом поняття — герой: тут війна по нас смертю строчила вдень і вночі, ми пройшли смертельне пекло з вогню і залізного місяця.

На мітинг згадали спазних командирів — начальника штабу дивізіону капітана Дятлова, командира дивізіону старшого політрука Тюка комбатів Соломка, Хомутова, Мале-

єва, Долгих, багатьох молодших командирів, яких не пощестило діждатись цього великого торжества. Вони впали в бою як герої, їхні імена ніколи не забудуться.

Сталінград... Це місто, наче орден на грудях землі. Сталінград! Він залишив у серці кожного його захисника глибокий слід. З перемогою біля стін Сталінграда відразу на душі стало світліше, всі чесні люди землі вперше зіткнули полешено і з надією.

Залишено вогнезі позиції. Прощай, рідна волзька земле, так щедро полита кров'ю твоїх синів! Ідемо на хутір Вертячий, де наші тили. Пройтися важко, майже неможливо. Всі дороги забито полоненими. Йдуть без кінця.

На хутір приїхали ввечері. Зайняли землянки, встановили в них похідні пічки з німецьких бензинових бачків, підкинули дровець. Стало тепло й дуже затишно.

А вранці гвардійці взяли в руки олівці. Товариші пишуть листи додому. Ось ефрейтор Сергій Макотрін пішов на війну, залишивши шкільну парту. У нього серйозний погляд, мужнє, обвітрене обличчя. Пише додому про перемогу на Волзі, і від радості, від переповненого душу хвилювання слюзи на очах з'являються. Скільки він пережив! Та хіба тільки він?

3 ЛЮТОГО

Залишили Вертячий. Ідемо на станцію Лог. Тут мені вже якось дозволось побувати. Це було в листопаді 1941 року. Зісди наша 23-я стрілецька бригада вирушала на фронт під Ленінград.

На місці станції стоїть невеличка, як голуб'ятник, дерев'яна будочка з маленьким віконцем. Увесь герсонал станції — високий худий чоловік без кисті лівої руки. Він — начальник станції черговий і довідкове бюро.

Подали вагони, і ми почали вантажитись.

Ось уже рушив наш товарняк. Скільки б ми не їхали, всюди той же пейзаж війни: розбиті бомбами станції, житлові будинки, повалені телеграфні стовпи...

О Вітчизно моя, яка страшна біда на тебе залягала... Якої сили удар ти прийняла на себе! І скільки доведеться вклати праці, коштів, напружених фізичних і духовних сил, щоб усе зруйноване відновити і адекватно в нього життя!

Але ми все відновимо, відбудемо, зробимо наші міста і села кращими. Країна спустошена, та не опустошені наші серця. А це — головне. І якщо вже таку силу ми здолали біля стін Сталінграда, то навіть найбільш важкі мирні справи нам будуть до снаги. Дожити б тільки до того заповітного мирного часу.

Хтось із гвардійців заїс у вагон свіжі газети. Вони повідомляють про видатну перемогу під Сталінградом. Оголошено повідомлення з багатьох країн. Народи світу аплодують нашій легендарній Червоній Армії. Ось тільки два повідомлення. Оглядач агентства Ассошіейтед Прес Гремнер оцінює перемогу на Волзі як найбільшу за всю нинішню війну. Англійська газета «Таймс» підкреслює, що «великий бойовий подвиг радянських військ, котрі виграли битву під Сталінградом, увінчав це місце подвійним лавровим вінком: одним — за захист проти небаченого у воєнній історії натиску ворога, другим — за подиву гідний контрастступ, який докорінно змінив увесь хід воєнних подій».

У дорозі ми взнали, що ідемо в Москву. Всі зраділи. По-перше — серед наших гвардійців було немало москвичів, по-друге — багато хто з нас ніколи не був у Москві, на Красній площі, біля стін Кремля...

І. БРАТЧЕНКО,
учасник Сталінградської битви.

ТЕМАТИЧНИЙ ВЕЧІР

В повоукраїнському Будинку культури «Ювілейний» відбувся театралізований тематичний вечір, присвячений пропаганді рішень листопадового Пленуму ЦК КПРС.

Перед присутніми виступила заступник голови райвиконкому М. І. Зеленина. Вона докладно сплилася на народногосподарських планах трудовиків району на 1983 рік.

Про завдання працівників сільського господарства у справі широкого застосування агропромислового комплексу говорив головний агроном районного управління сільського господарства А. Є. Яковець.

Тема виступу голови міської Ради народних депутатів В. Д. Масякіна: «Краще працювати — краще жити».

Було показано кадри з фільму «Батьківщина моя», звучали пісні та вірші. Наш кор.

Колеса електропотягу ритмічно відмірювали кілометри від Кіровограда до Києва. Линули дзвінок-голос: пісні, дотелні жарти, сміх. Делегация Кіровоградської області їхала на перший республіканський зліт учнів профтехучилищ.

Здавалось тоді Марійці Хижняк: вже було щось подібне в її житті. Згадала. У травні минулого року подорожувала по Криму разом з іншими переможцями соцзмагання профтехучилищ області. Пригадалися вечори дружби, цікаві зустрічі, нові товариші. Того разу Марія відпочивала. Нині розуміє, що на неї чекають серйозні справи. Адже вона має брати участь у роботі першого республіканського зльоту учнів професійно-технічних училищ. Делегатам, у числі яких Марія Хижняк, доведеться вирішувати актуальні питання удосконалення загальноосвітньої і професійної підготовки учнів ПТУ.

...У час, вільний від навчання, Марічка, так лагідно називали її односельч-

СТО ДОРІГ — ОДНА ТВОЯ

МАМИНА СТЕЖКА

ни, допомагала мамі розносити кореспонденцію. Траплялось, на поштове відділення в ожеледицю, дощ чи заметіль приходила термінова телеграма. Тоді Марія підсобляла матусі. Це вплинуло на вибір професії. Спостерігала Марійка, як чуйно ставила мати до людей: і про здоров'я запитала і допомогла, якщо треба. Пишлася Марія нею. Тож не довго журилася, коли не вдалося вступити до Чернігівського юридичного технікуму. Бо не менше приваблива професія зв'язківця. Саме тоді зустрілася Марія з випускницями Олександрійського ПТУ № 3. Дівчата цікаво, захоплено розповідали про свою спеціальність, про навчання в училищі. Пощастило, вважася Марійці Хижняк, що стала ученицею цього ПТУ.

З перших днів Марія серйозно взялася за навчання, старанно виконувала громадські доручення.

Нещодавно, з нагоди 30-річчя училища, член комітету комсомолу, Марія Хижняк була нагороджена Почесною грамотою міському комсомолу. Незабаром Марія стане електромонтером сільської електрифікації і зв'язку. Буде працювати у Турії — селі, де пройшло її дитинство. Втім, уже раз не покидає дівчину бажання — після закінчення ПТУ продовжувати навчання.

Непомітно пролетіли дні зльоту. Проте робота не закінчилася. На зустрічах з учнями профтехучилища Марічка ділилася враженнями про побачення й почуте. З хвилюванням згадувала вона відвідування музею Володимирів Ілліча Леніна: «Кожен з нас, подумки поклявся бути вірним заповітам вожда, справам Комуністичної партії».

П. ОЛІЙНИК,
Олександрійський район.

ПРОНО

РАДІСТЬ СПІЛКУВАННЯ

НЕДАВНО в нашому бібліотечному альбомі «Автографи почесних гостей» з'явився новий запис: «Коллективна обласна бібліотека для дітей імені А. Гайдара хоче побачити радісних буднів, щастя, голубого неба і тепло-го, лагідного сонця, любові й миру. А ще — гарних книг для дітей». Зробив його молодий кіровоградський художник Ігор Смичек.

Дитяча бібліотека і дитяча художня школа — заклади споріднені, тим більше — живемо і працюємо під одним дахом, тож як не цікавитись, не допомагати одне одному? Багато учнів школи — наші читачі — торік представляли область на республіканському огляді «Моя Батьківщина — СРСР», підготувавши ілюстрації до книг А. Гайдара. Про естетичний вигляд засобів наочної пропаганди дитячої бібліотеки дбає викладач художньої школи Л. Г. Кир'янова, з якою раніше ми вже зустрічалися. І ось у гостях живописець і графік Ігор Володимирович Смичек.

— Я аперше зустрічаюся з аудиторією ось так — не у виставочному залі чи в салоні, — каже він.

Спілкування художника з глядачами, як правило, відбувається без його безпосередньої участі, — все, що хочеться сказати людям, він доручає картині.

Письменник і художник-ілюстратор (особливо дитячої книги) — різноправні автори. «Саме традиція ілюстрування відрізняє радянську книгу», — відзначає у виступі на VI з'їзді художників СРСР Д. Бісті. Ми, бібліотекарі, добре знаємо, що доля книги, її популярність значною мірою залежать і від художнього та поліграфічного оформлення. Ігор Смичек приніс у бібліотеку перші книги, які він ілюстрував. Нам, зацікавленим у пропаганді книги, є про що говорити. А потім — кожна творча, обдарована індивідуальність викликає інтерес не тільки як митець, а і як людина.

— З дитинства я усвідомив: праця — основа творчості. Моя робота ніколи не дається мені легко...

Нині І. Смичек викладає малюнок і композицію в художній школі, яку закінчив. Тепло згадує й навчання в Одеському художньому училищі імені М. В. Грекова та у Львівському поліграфічному інституті імені І. Федорова.

Серед улюблених наставників — одеський художник Анатолій Григорович Черняєв, котрий і досі для нього авторитет над усі: і суворий суддя, і справедливий педагог, і старший товариш («Кожен викладач хотів би бути для своїх учнів тим, ким був для нас Черняєв»).

А на запитання, кого він вважає вчителями в ши-

рокому розумінні, Ігор читає популярну міні-лекцію з історії мистецтва епохи Відродження.

Щиро ділиться й зацікавленістю роботами сучасних художників. Що читає художник, який працює над книгами? Виявляється, в його сьогоднішньому полі зору — екологічні проблеми і питання формування особи, книги про спорт, казки, поезія. Любить вірші А. Фета, Ф. Гютчева, румунського поета З. Станку, — саме на їхні слова пробає писати музику. Він обіцяє ознайомити нас і з цим захопленням.

А поки що — гортаємо його перші графічні роботи: книги, журнал «Дніпро», У західних даних молдавською та українською мовами значиться ім'я нашого земляка, співробітника двох видавництв — «Каменяр» і «Художня література» (Кишинів). Першу книгу він оформив 1976 року. Відчувається, яка дорога художникові перша, хоч і невеличка робота, як хочеться йому, щоб його творчість допомогла глядачеві зацікавитись текстом.

Мені здається, що майбутнє Смичека графіка — за дитячою книгою. Безпосередність, фантазія, оптимістичне світосприймання, гумор — усе те, що становить дитячий світ, є в ілюстраціях Смичека до молдавських народних казок, ціна яким — пірроку натхненної праці. Радусі й оформлення нової книги — ілюстрації до «Різнокольорових казок» І. Зієдоніса.

У перших виставках Ігор узяв участь іще в середині сімдесятих, студентських років у Львові. Серед них — присвячені відкриттю Музею книги і 60-річчю Радянської Армії, VIII обласна молодіжна та «Естамп-79». Три роки тому його графіку було представлено на республіканському конкурсі книг видавничого об'єднання «Вища школа», а з натюрмортами І. Смичека ознайомились японські глядачі.

Торік у Кіровограді ми бачили персональну виставку І. Смичека, присвячену 60-річчю утворення СРСР. Вона продемонструвала не тільки професійну майстерність, а й громадянську зрілість молодого художника. Байдужих робіт там не було.

Порушуючи традицію подібних зустрічей, не записуємо Ігоря Смичека про творчі плани, а ділимося своїми. Може, добре було б зустрітись художникові ще й з нашими юними читачами. Бо з письменниками вони зустрічаються частіше, а з художниками, що ілюструють книги... Ігор Володимирович очоче погоджується.

А. КОРИНЬ,
заступник директора
обласної бібліотеки
імені А. Гайдара.

Клавдія БАШЛИКОВА

Дім будуєм

Дім будуєм на узбіччі.
Муляр строгий мене
вчить.
В молоде моє обличчя
Цвітом яблуня димить.

Розчин. Цегли світлий ряд.
Вперше стіни я кладу.
Тихо-тихо. Квітне сад.
Я у небо дім веду.

Кельма-пташка у руці,
Піт чоло мені лоскоче.
В'ють гніздечка промінці
У душі мій робочий.

м. Олександрія.

Надія ГРЕБЕНЮК

Заметіль

Випасав вітрек
Снігові хмари,
Що гуляли в небі,
Як в степу отари.

Виправав вітрек
В голубім просторі.
Під його сонцем
Танцювали зорі.

Мов хлопчисько, місяць
Шугонув між хмар,
Жартував сполохав,
Резивав отари.

Покотились з неба
Світлові ягнята
На лужки-моршки,
На поріг до хати.

Розбрелися полем,
Залигли в яруги,

Білим руном вкрили
Степ до видозругу.

А в степу негода
І реве, і скаче:
На підмозу сину
Поспіша вітрище.

Завива вітрище,
Крутить білі гори.
Не збере, сердешний,
Втікачі в обори.

м. Ульяновка.

Роман ПОПОВИЧ

За далекою

даллю

День стояв налитий
Сонцем і теплом,
І шуміло жито
За моїм селом.

Там, де осокори,
Я її зустрів.
Сині хвилі моря
Хл-опали з-під брів.

Маком паленіло
Дівчини лице...
В пам'яті не стігло
Світле чудо це.

Сніг упав на дах,
На траву приліг.
Сніг — на проводах,
На деревах — сніг.

У глибокій сні
Близь і далина.
На землі не сніг —
Біла тайна.

м. Кіровоград.

ПЕРЕД ВИХОДОМ НА СЦЕНУ.

Фото В. ГРИБА.

Вячеслав КОЛЕСНИКОВ

Щасливий тим...

Щасливий тим, що засів я поле,
Що будував дом і кораблі.
За це тобі вклоняюсь, моя доле,
До самої до матінки землі.
Щасливий, що несу у серці мрію —
Найкращу пісню скласти для людей.
Без них про щастя думати не смію,
Бо не знайду ніколи і нде.
Щасливий тим, що вчив я свого сина
Робити перші кроки до землі.
Що вчив знаць простій роботі цю
І з піснею випрошувати хліб.
Щасливий тим, що знав доріг багато,
А після них знав зустрічей тепло.
І мить оту, коли заходиш в хату,
Де у дитинства стільки крил росло.
Щасливий тим, що крила ті в польоті
Зміцніли і в путь не підвели,
І тим, що на кругому новоріті
Упасти мені друзі не дали.
м. Олександрія.

ЗАОЧНА СТУДІЯ «СІВАЧА»

В одному із своїх листів, опублікованих недовго в журналі «Москва», Костянтин Паустовський призначав, що інколи важко буває пояснити, чому те чи інше слово не «грає» в даному контексті. Це зауваження часто стосувалося прози, та, безперечно, воно лишається справедливим і щодо поезії. Звідки ж береться ота відчуженість мови? Чи можна його виробити в собі, і якщо можна, то як? Ці питання хвилюють учасників заочної студії «Сівача», чий листи з першими літературними спробами надійшли до редакції «МК» наприкінці минулого року. Розглядаючи їх, простежимо насапери, як же послугуються словом наші початківці. Для зручності побудуємо нашу розмову у вигляді діалогу.

Відчути слова глибину

— Наведемо деякі віршовані рядки з нашої пошти.

С тобою всегда я была
Лишь грубою и злою.
Не отвечали никогда
Взаимною любовью...

Або:
Я слезу украдкою
Смакнула,
Чтоб никто с знакомых
Не заметил.
Только мысль случайно
Промелькнула:
Ты единственный такой
На свете.

Що характерне для цих і подібних до них віршованих рядків? Схоже на те, що автори не до кінця розуміють сенс і призначення окремих слів російської мови. Мабуть, зайве додати, що відповідати на чисте почуття «взаимної любові» неможливо, бо слово «взаимный» означає обопільний, такий, що, виявляється однаково з обох сторін.

— А останній чотири-вірш звучить взагалі пародійно. Бо думка про те, що коханий її ліричної героїні «єдинственный такой на свете», у авторки «промелькнула случайно».

— Так, і це далеко не всі огріхи. Ми згадали лише стилістичні помилки наших початківців, однак у деяких їхніх творах можна знайти також і чимало граматичних...

— Нинішня поетична пошта «Сівача» особливо багата на пейзажну лірику.

— Певно, це не випадково. Адже, за М. Рильським.

Часто можно выловить
Те, для чего слов не было
Людских.

— Але й пейзажні вірші треба писати?

— Безперечно. І, певно, ксвага деяких початківців саме до слова несе враження від усього пейзажу. Так, одна молода поетеса пише:

Розбрелись тополи
по селу, мов п'яні,
Розгубивши листя
по тремкій землі.
(Виділено мною. — П. С.)

Спробуємо уявити струнку красуню тополі п'яною. Правда, це вдасться?

— А ось ці рядки мені подобаються:

Смерчки спрагло
з річки воду п'ють.
Пташки щебечуть
весело й натхненно.

— Але ж, Андрію, смерека — це багаторічне вічнозелене хвойне дерево,

іншими словами — ялиця звичайна. Певно, малюючи для нас степовий пейзаж, авторка, зачарована красою самого слова, не відчувала глибини, що ж воно виражає...

На жаль, прикрих недоглядів не бракує серед пошти студії. Тут і «збіжжя срібнозолоті» (слово «збіжжя» — середнього роду), і «життя облудливі лабеті», і «зелені пожарні тощо. Та найгірше — то брак свіжих, неповторних образів і почуттів. Неначе поети бояться ввести чужа у світ власних переживань, власного бачення навколишнього. І тому звучать «барвисті осені октави», а поле «багрянцем зацвіло», «да травах золотавих роси краплиночки тремтять», як тремтіли вже у віршах багатьох (усі дитини взято з творів одного поета).

— Мені здається, ти не правий. Адже люди описують те, що бачать.

— Так, вони просто намагаються відобразити все, як відображає дзеркало, тобто безвідносно. І якщо навіть при цьому автор твердить, що «любить усім серцем» те, про що пише, йому не ймені віри. Бо вторинність висловлювань веде до вторинності образу. У вторинному гучиться індивідуальність автора.

— Але чи не заздало ти вимогливості до наших початківців?

— Можливо. Та значно гірше, коли вони не будуть вимогливими самі до себе.

Підсумовуючи нашу сьогоднішню розмову, хочу подякувати молодим поетам, котрі написали до студії, і побажати їм наполегливості й удачі на шляху до невичерпних скарбів рідної мови.

— А я додаю до того, що в сьогоднішньому засіданні заочної студії «Сівача» взяла участь Віктор Петровець, Оксана Степаненко, Володимир Лужапський, Анатолій Мокряк, Ірина Жарких, Василь Мазько, Олег Горбатюк та інші початківці поети.

Огляд підготував член обласного літоб'єднання П. СЕЛЕЦЬКИЙ.

Кіноекран лютого

Кадр з фільму «Десять плачів Іволаги».

У лютому в області про- водиться тематичний кінопоказ присвячений Дню Радянської Армії і Військово-Морського Флоту. Відбудуться кіновечори, прем'єри нової художньої картини, поставленої на кіностудії «Мосфільм», «Випадок у квадраті 36-80». Нове екранне життя дає фільм «Гарячий сніг», що розповідає про героїзм радянських бійців під час Сталінградської битви.

У надзвичайно напружений час — у час загострення міжнародних відносин радянський кінематограф розповідає глядачам у новому фільмі. «Випадок у квадраті 36-80», про велику гуманну роль Радянських Збройних Сил, про готовність їх відбити всяку агресію.

Сценарій картини написав кінорежисер Євген Мессяцев, якого глядачі пам'ятають по фільмах «У

зони особливих уваги» та «Хід у відповідь». Тема боротьби за відвернення термоядерної війни проходить через усю стрічку. Головні ролі виконує Михайл Волонтир.

На цій же кіностудії лауреат премії Ленінського комсомолу режисер Едмонд Кеосаян за сценарієм, що його він написав спільно з Миколою Арсеньєвим, поставив фільм «Десять плачів Іволаги».

Події картини переносяться нас у Бельгію. Емігрантка Марина Шафрова, дочка російського генерала, в роки другої світової війни вступила в ряди борців Опору і загинула від рук фашистів. У фільмі її виведено під ім'ям Марії Орлової.

Через увесь фільм проходить ідея, що для російської людини немає долі важчої, ніж жити і вмерти на чужині. І немає честі вищої, ніж умерти за Батьківщину.

У ролі Марії Орлової глядачі побачать молоду,

але вже відому артистку Московського драматичного театру імені Маяковського Людмилу Нільську. До цього вона знімалася в картинах «Петровка, 38», «Кіска», «Шалені гроші», «Мелодія на два голоси», «Через терни до зірок». У фільмі знімалася також Ватлав Дворжецький, Армен Джигарханян, Лаура Геворкян та інші.

На кіностудії імені О. Довженка кінорежисер Костянтин Ершов поставив фільм «Граки». Це соціально-психологічна драма, побудована на кримінальному матеріалі, близька до проблематики стрічки «Звинувачуються у вбивстві». Фільм адресовано молоді. В ньому підкреслюється думка про відповідальність молодого людини перед суспільством, перед самою собою. В картині знімалася Олексій Петренко, Леонід Філатов, Ярослав Газв'ялюк, Ірина Буніна.

На екрани виходить також гостросюжетна пригодницька стрічка «Смерть

на зльоті», яку створив на кіностудії «Мосфільм» кінорежисер Хасан Бакаев.

Герой фільму — молодий талановитий учений Ігор Кримов — став жертвою провокації.

У картині знімалася Юрій Демич, Неллі Пшоніна, Леонід Сатановський, Віктор Фокін, Сергій Яковлев та інші.

Демонструватиметься і історична кінодрама «Янка Жіана — гайдук» («Бухарест», Румунія). У головних ролях — К. Варійський, В. Чучков, І. Пенез, Кіностудія «Крістіан Фешнер» (Франція) пропонує двосерійний фільм «Скупий», знятий режисером Жаном Жіро за однойменною комедією Жана-Батіста Мольєра. В ролях — Луї де Фюнес, Франс Давід, Клер Дюпре та інші відомі французькі актори.

С. ІЛЛЯШЕНКО,
редактор обласного управління кінофікації.

ВІВТОРОК

ЦТ (I програма)

8.00 — «Час». 8.45 — Док. телефільм «Чукотські носторізи», «Батьківські руни», «Продовження». 9.15 — В. Катаєв. «Понеділок — день важкий». Телевістара. 10.25 — Виступ учнів дитячих музичних шкіл республіки. 11.10 — Новини. 14.30 — Новини. 14.50 — По Монголі. Кінонарис. 15.30 — Тележурнал «Звіздар». 16.15 — Концерт камерного хору телебачення і радіо Вірменії. 16.45 — Розповіді наших кореспондентів. 17.15 — Виставка Буратіно. 17.45 — Світ рослин. 18.30 — Розповідь про молодіжну будову Кансько-Ачинського паливно-енергетичного комплексу. 18.45 — Сьогодні у світі. 19.00 — Листий. Кінодраматизація. 19.05 — Концерт Державного ансамблю пісні і танцю донських козаків. 20.00 — Правда великого народу. Док. телефільм «Солдати Вітчизни». 21.00 — «Час». 21.35 — До 40-річчя Сталінградської битви. Музична програма. 22.45 — Сьогодні у світі.

УТ

10.00 — «Актуальна камера». 10.35 — Фільм-концерт. 11.10 — «Продовження програми». 11.40 — «Шкільний екран». 10 клас. Українська література. 12.15 — «Урок для майстрів». Вистава. 16.00 — Новини. 16.10 — «Срібний дзвіночок». 16.30 — «Тіло землі, ровеснику». 17.05 — Концерт. 17.30 — «Сонячне коло». 18.00 — Корисні поради. 18.30 — Фільм-концерт. 19.00 — «Актуальна камера». 19.30 — Телефільм «Олесь Гончар. Твоя зоря». 20.05 — Музичний фільм «Перевтілення». 20.45 — «На добраніч, діти». 21.00 — «Час». 21.35 — «Веселі на снід». Тележурнал. 22.00 — Тележурнал «Старт». 22.45 — Новини.

СЕРЕДА

ЦТ (I програма)

8.00 — «Час». 8.45 — Д. Д. Шостакович. Соната для фортепіано № 1. 9.00 — Телефільм «Час для роздумів». 10.05 — Клуб мандрівників. 11.05 — Новини. 14.30 — Новини. 14.50 — Тваринництво — ударний фронт. Док. фільм «Молоко з Тервету». «Світання». Ніни Негерей. 15.20 — У майстерні В. Фаворського. 16.20 — Твоє Лєнінська бібліотека. В. І. Лєнін. «Дитяча хвороба «літвін» у комунізм». 16.45 — Концерт оркестру народних інструментів (Угорська Народна Республіка). 17.15 — «Таким необхідний мільйон». Про досвід реконструкції Донецького бавовняного комбінату. 17.30 — Стадіон для всіх. 18.00 — Відгук на сурмачі. 18.45 — Сьогодні у світі. 19.00 — Наука і життя. 19.30 — До 40-річчя

Сталінградської битви. Фільм «Корпус генерала Шубнікова». 21.00 — «Час». 21.35 — Веселі хлоп'ята. 22.45 — Сьогодні у світі.

УТ

10.00 — «Актуальна камера». 10.35 — Ранковий концерт. 10.55 — «Лечення і спудало». Лялькова вистава. 11.40 — «Шкільний екран». 8 клас. Російська література. 12.20 — «Країна комсомолів». 13.00 — Телефільм. 13.20 — Концерт. 16.00 — Новини. 16.10 — «Срібний дзвіночок». 16.30 — Телефільм. 17.25 — К. т. «День за днем». (Кіровоград). 17.45 — Оголошення. (Кіровоград). 17.50 — «В цей день 40 років тому...» Згадують учасники Сталінградської битви. 19.00 — «Актуальна камера». 19.30 — Чемпіонат СРСР з хокею: «Сокіл» — «Спартак». 2 і 3 періоди. 20.45 — «На добраніч, діти». 21.00 — «Час». 21.35 — Худ. телефільм «Американська трагедія». 1 серія. 22.30 — Новини. 22.45 — А. Бруннер. 3 симфонія.

ЦТ (II програма)

8.00 — Гімнастика. 8.15 — Док. телефільм «На порозі». 8.35, 9.35 — Географія. 7 кл. 9.05, 13.00 — Німецька мова. 10.05 — Учням ПТУ. Електронний струм в газі і вакуумі. 10.35, 11.40 — Загальна біологія. 9 кл. 11.05 — Для вас, батьки. 12.10 — Фізика. 9 кл. 12.40 — Природознавство. 4 кл. 13.30 — Поезія М. Асєєва. 14.10 — Чого і як навчають в ПТУ. 14.40 — Вс. Вишневецький. «Оптимістична трагедія». 15.25 — Новини. 18.00 — Новини. 18.20 — Науково-популярний фільм «...і забутий латисон». 18.30 — Чемпіонат СРСР з хокею. «Динамо» (Рига) — ЦСКА. У перерві — 19.50 — Вечірня казка. «Чарівний екран». 20.45 — Народні мелодії. 21.00 — «Час». 21.35 — Телефільм «Графіна де Монсоро». 3 серія. «Ніч блазнів». 22.30 — Баскетбол. Кубок Корача. Чоловіки. «Динамо» (Москва) — «Партизан» (Белград).

ЧЕТВЕР

ЦТ (I програма)

8.00 — «Час». 8.45 — Відгук на сурмачі. 9.30 — Науково-популярний фільм «Попереду — надпроекти». 9.45 — Фільм «Корпус генерала Шубнікова». 11.10 — Новини. 14.30 — Новини. 14.50 — Шрі Ланка — острів в океані. Кінонарис. 15.15 — Концерт національного ансамблю танцю Республіки Шрі Ланка. 15.45 — Поезія С. Гудзенка. 16.20 — Фрагменти з музики балету Т. Хреннікова «Любов за любов». 16.50 — Веселі старті. 17.35 — Шахона школа. 18.05 — Ленінський університет мільйонів. 18.35 — Мультфільм «Ранкова музика». 18.45 — Сьогодні у світі. 19.00 — Док. фільм «Коли розсіються тумани брехні». 19.40 — Чемпіонат Європи з фігурного катання. Парне катання. Довільна програма. 21.00 — «Час». 21.35 — Прем'єра телефільму

му «Знамениті. № 877» із циклу «Подорож до Чехоза». 22.40 — Сьогодні у світі.

УТ

16.00 — Новини. 16.10 — «Срібний дзвіночок». 16.30 — Республіканська фізико-математична школа. 17.00 — Кінопрограма. 17.35 — Концерт пісні. 17.45 — «Екран пошани Українського телебачення». 18.00 — К. т. «День за днем». (Кіровоград). 18.20 — Телефільм. (Кіровоград). 18.30 — К. т. «Екран

**3 I по 6
лютого
1983 року**

запрошує». (Кіровоград). 19.00 — «Актуальна камера». 19.30 — «Майстри мистецтва». 20.20 — «На добраніч, діти». 21.00 — «Час». 21.35 — На здобуття Державної премії УРСР імені Т. Г. Шевченка. Концерт державної оркестри Трудового Червоного Прапора капели бандуристів УРСР. У перерві — Новини.

ЦТ (II програма)

8.00 — Гімнастика. 8.15 — Док. телефільм «Місто майстрів». 8.35, 9.35 — Л. Толстий. «Після балу». 7 кл. 9.05, 13.15 — Іспанська мова. 10.05 — Учням ПТУ. М. Горький. «Мати». 10.35, 11.35 — Зоологія. 7 кл. 11.00 — Маминіна школа. 12.00 — Історія. 7 кл. 12.30 — Ч. Дікенс. Сторінки життя і творчості. 13.45 — Фільм із субтитрами «Подорожники по телебаченню». 15.20 — Новини. 18.00 — Новини. 18.20 — Телефільм «Усмішка на арені». 18.30 — Кубок СРСР з лижних спорту. 19.00 — Сільська година. 20.00 — Вечірня казка. «Кощій з невідомими». 20.15 — Людмила і закон. 20.45 — Док. телефільм. 21.00 — «Час». 21.35 — Телефільм «Графіна де Монсоро». 4 серія «Зруйновані плани». 5 серія «Потаринський дрозд».

П'ЯТИЦЯ

ЦТ (I програма)

8.00 — «Час». 8.45 — Веселі старті. 9.30 — Виступ ансамблю пісні й танцю «Імереті» Грузинської РСР. 11.10 — Новини. 14.30 — Новини. 14.50 — Док. фільм про учасників Великої Вітчизняної війни. Герої Радянського Союзу. Служба Батьківщини. «Поєдинок». «Цезар Куликов». 15.35 — Сьогодні і завтра піднято снігове село. 16.05 — Концерт ансамблю «Російський сувенір». 16.20 — Теленарис

УТ

10.00 — «Актуальна камера». 10.35 — «Для всіх і для кожного». 10.45 — «Вперед, сміятися!» 11.10 — Телефільм. 11.50 — Концерт. 16.00 — Новини. 16.10 — «Срібний дзвіночок». 16.40 — «В снірці» — пісня. 16.45 — «У нас у колективі». 17.15 — Фільм-концерт. 17.35 — Науково-популярна програма «Імпульс». 18.00 — К. т. «День за днем». (Кіровоград). 18.20 — К. т. «Продовольчу програму» — в дію». (Кіровоград). 18.30 — Телефільм. (Кіровоград). 18.40 — «Що таке «харчові відходи»? (Кіровоград). 19.00 — «Актуальна камера». 19.30 — Чемпіонат СРСР з хокею: «Сокіл» — «Іскра». 2 і 3 періоди. 20.45 — «На добраніч, діти!» 21.00 — «Час». 21.35 — Худ. телефільм «Американська трагедія». 2 серія. 22.45 — Новини. 23.00 — «Світ поезії».

ЦТ (II програма)

8.00 — Гімнастика. 8.15 — Док. телефільм «Віль землі». 8.35, 9.35 — Історія. 4 кл. 9.05, 13.20 — Англійська мова. 10.05 — Учням ПТУ. Астрономія. 10.35, 11.40 — Географія. 5 кл. 11.05 — Науково-популярний фільм «Фізика для малюків». 12.10 — Науково-популярний фільм «Здрастуй, дельфіні». 12.30 — Ботаніка. 5 кл. 12.50 — Суспільствознавство. 10 кл. 13.50 — Кіноопел «Велика Вітчизняна». Фільм. 18 — «Битва за Берлін». 14.40 — Т. Нітін. Сторінки життя і творчості. 15.30 — Новини. 18.00 — Новини. 18.15 — Документальний фільм «Легендарний Клім». 18.35 — Я. Фрейндлі. «Античний зошит». Вональний цикл. 19.00 — Клуб мандрівників. 20.00 — Вечірня казка. Мультфільм «Олівець і Клякса» — песені мисливців. 20.15 — Людмила. Земля. Веселі. 21.00 — «Час». 21.35 — Телефільм «Графіна де Монсоро». 6 серія — «Попорт Меридора». 7 серія — «Пастка».

СУБОТА

ЦТ (I програма)

8.00 — «Час». 8.40 — Творчість народів світу. Народне мистецтво Румунії. 9.10 — 6-й тираж «Спортлото». 9.20 — АВВГДейка. 9.50 — Для вас, батьки. 10.20 — В. Жуковський. До 200-річчя з дня народження поета. 11.20 — Пісні народів Півночі виконує Кола Бельді. 11.50 — Розповіді про художників. Народний художник СРСР С. Меркуров. 12.25 — Чемпіонат Європи з фігурного катання. Жінки. Довільна програма. 13.30 — Путівка в життя. 14.30 — Новини. 14.45 — Фільм-балет «Сім красунь». Музика Кара Караєва. 16.10 — Мультфільм «Наш друг Пінгвінчик». 1 випуск. «Пойга, і лис». «Наш добрий майстер». «Російські наспівні». 16.55 — Док. телефільм «Спадщина». 17.45 — Бесіда політичного оглядача В. Бекетова. 18.15 — У світі тварин. 19.15 — Тележурнал «Співдружність». 19.45 — На екрані кінокомедія. «Вулиці міста». 21.00 — «Час». 21.35 — Чемпіонат Європи з фігурного катання. Спортивні танці. Довільна програма. 23.05 — Новини.

УТ

10.00 — «Актуальна камера». 10.35 — «Доброго вам здоров'я». 11.05 — «Понизька частка побачення». Естрадно-розважальна передача. 11.35 — Міжнародна студія УТ. 12.15 — «Ліричні мелодії». 12.30 — До 65-річчя встановлення Радянської влади в Києві. Телевістара «Шлях». 15.45 — «Майстри мистецтва УРСР». 16.40 — «Роздуми з приводу». 17.15 — «Скарби музеїв України». 17.30 — Тележурнал «Сонячні кларнети». 20.50 — «На добраніч, діти!» 21.00 — «Час». 21.35 — Худ. телефільм «Американська трагедія». 3 серія. 22.50 — Новини. 23.05 — Естрадний концерт.

ЦТ (II програма)

8.00 — Гімнастика. 8.15 — Якого хочеш бути здоровим. 8.30 — Док. фільм «Іртіш». 8.50 — Телефільм «Рідний дім». 10.05 — «Ранкова пошта». 10.35 — Програма Ленінградської студії телебачення. 12.25 — Док. телефільм «Літан в огні». 13.30 — Музичний кіоск. 14.00 — Переможці. Клуб фортепіанних друзів. 15.15 — Міжнародний огляд. 15.30 — «Зупинись, мить». Теленарис про фотомайстра М. М. Рахманова. 16.10 — Голубий лист. Повторення від 1 січня. 19.45 — Док. телефільм «Вісська уцеліла». 20.00 — Вечірня казка. 20.15 — «Здоров'я». 21.00 — «Час». 21.35 — Фільм «Кінець».

НЕДІЛЯ

ЦТ (I програма)

8.00 — «Час». 8.45 — Концерт художників колективів Естонської РСР. 9.10 — Док.

фільм «Мама мила руму». 9.30 — Будильник. 10.00 — Служба Радянському Союзу! 11.00 — Програма «Здоров'я». 11.45 — «Ранкова пошта». 12.15 — Хочу все знати. 12.30 — Сільська година. 13.30 — Музичний кіоск. 14.00 — Телефільм «З вечора до полудня». 1 і 2 серії. 16.15 — Клуб мандрівників. 17.15 — За вашими листами. Музична передача. 18.00 — Міжнародна панорама. 18.45 — Мультфільм «Петі та його друг Фелікс». «Самітні троянди». «Кріт і норовливий лис». «Ковтий слон». «Бюро знахідок». Фільми 1 і 2. 19.30 — Чемпіонат Європи з фігурного катання. Показові виступи. 21.00 — «Час». 21.35 — Стендап. «Ваніша Ваніша». 22.35 — Док. телефільм «Мій знайомий олень». 22.50 — Новини.

УТ

10.00 — «Актуальна камера». 10.45 — «Пароль «Дружба». 11.25 — «Село і люди». 12.00 — Для дітей. Худ. телефільм «Таємниця, відома всім». 1 серія. 13.00 — Аріф у опер російських композиторів. 13.20 — «Слава солдатева». 14.05 — Концерт. 16.35 — «Листи до сина». Теленовела. 17.00 — Чемпіонат СРСР з хокею: «Сокіл» — «Динамо» (Москва). 19.15 — «Актуальна камера». 19.45 — «Знімається кіно». 20.45 — «На добраніч, діти!» 21.00 — «Час». 21.35 — Худ. телефільм «Американська трагедія». 4 серія. 22.50 — Новини.

ЦТ (II програма)

8.00 — Гімнастика. 8.25 — Док. фільм. 8.50 — Фільм «Моя любов на третьому курсі». 10.15 — Концерт учнів музичного училища при Московській державній консерваторії. 11.00 — Сунутник кіноглядача. 11.45 — Першість європейської ліги з настільного тенісу. Збірна СРСР — збірна Фінляндії. 12.15 — 9-а студія. 13.15 — Очевидне — неможливе. 14.15 — Чемпіонат світу з снідого. 1/4 фіналу. 14.45 — Голоси народних інструментів. 15.30 — Розповіді наших кореспондентів. 16.00 — Фільм-концерт «У світі нема тиші». 16.30 — Телефільм «Ходіння по муках». 1 серія — «Сестри». 17.50 — Чемпіонат СРСР з хокею. ЦСКА — «Крила Рад». 2 і 3 періоди. 19.15 — Це ви можете. 20.00 — Вечірня казка. Мультфільм «Про двоох собак». 20.15 — Екран друзів. Док. фільм соціалістичних країн «Впертий пісок». «Сільська казка». «Розповідь про Віттенберга». «Руки і глина». 21.00 — «Час». 21.35 — Фільм «Розкажи мені про себе».

**Редактор
Ю. СЕРДЮЧЕНКО.**

«Молодой комунар» —
орган Кировоградского
областного комитета
ЛКСМ Украины.

На українському мові.

БК 07524.

НАША АДРЕСА:

316050, МСП,
м. Кировоград,
вул. Луначарського, 36.

ТЕЛЕФОНИ: редактора — 2-45-00; відповідального секретаря — 2-46-87; відділу комсомольського життя — 2-46-57; листів і масової роботи — 2-45-36; пропаганди — 2-45-36; учнівської молоді — 2-46-87; військово-патристичного виховання та спорту, фотолaboratorії — 2-45-35; оголошень — 2-56-65; коректорської — 3-61-83; нічної редакції — 3-03-53.

Індекс 61103.

Обсяг 0,5 друк. арк.

Зам. № 55.

Тираж 55 500.

Газета виходить у вівторок, четвер і суботу.

Друкарня імені Г. М. Димитрова
сидавицтва
«Кіровоградська правда»
Кіровоградського обкому
Компартії України
м. Кировоград, вул. Глінки, 2.